
Kiszewy, gm. Tuliszków, woj. konińskie, AZP 59-41

Informator Archeologiczny : badania 31, 291

1997

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

czystej ziemi z nielicznymi drobinami gruzu i zaprawy wapiennej, w której wystąpiły liczne kiści ludzkie w układzie bezładnym. Jedynie w spągu tej warstwy na poziomie około 101, 25 m n.p.m. (około 2,5 poniżej powierzchni terenu), w narożniku południowo-wschodnim wykopu udało się uchwycić zbudowane dno trumny. Warstwa zalegająca poniżej, to przemieszane piaski o zabarwieniu szarym i jasnoszarym. Nie stwierdzono w niej pochówków. Wydaje się, iż mamy tu do czynienia z warstwą, której strop w okresie późnośredniowiecznym stanowił poziom użytkowy. Poniżej na poziomie około 100, 65 m. n.p.m. zalegała warstwa żółtego, nawodnionego piasku, w której wystąpił pochówek, w układzie anatomicznym. Jego fragment w postaci dolnych partii nóg (stopy i fragmenty piszczeli) uchwycono w narożniku południowo-wschodnim wykopu, na poziomie 100,25-100,35 m n.p.m., a więc około 3, 25 m od obecnej powierzchni terenu). Niestety ze względu na intensywnie podsiąkającą wodę oraz fakt, iż pochówek ten zalegał poniżej poziomu posadowienia projektowanych fundamentów piwnicy, nie udało się go w całości odsłonić i zadokumentować. Można jedynie stwierdzić, iż zmarłego ułożono wzdłuż osi wschód - zachód. W obrębie wykopu praktycznie nie wystąpił materiał ceramiczny. Udało się pokazać jedynie kilka mało charakterystycznych fragmentów, które ogólnie można określić jako późnośredniowieczne i wczesnonowożytny. Należy zwrócić szczególną uwagę na wszelkie prace ziemne prowadzone w tym rejonie, nie można bowiem wykluczyć, iż zachowały się tu również pochówki na wyższym poziomie niż w obrębie omawianego wykopu, gdyż tak dużej miąższości nawarstwienia niwelacyjne i zasypiskowe mogą być efektem zakłócenia występującego na niewielkiej przestrzeni.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w archiwum PSOZ w Olsztynie.

Badania nie będą kontynuowane.

Ława, st. 1, wykopy 4 do 4f, gm. loco, woj. olsztyńskie - patrz: późne średniowiecze

Ława, st. I, Stare Miasto- cmentarz, gm. loco, woj. olsztyńskie - patrz: późne średniowiecze

Inowrocław, st. 100, gm. loco, woj. bydgoskie - patrz: młodszy okres przedrzymski - okres wpływów rzymskich

Janiszewo, st. 2, gm. Lubraniec, woj. włocławskie - patrz: późne średniowiecze

Jędrzejów, klasztor cystersów, gm. loco, woj. kieleckie - patrz: późne średniowiecze

Kiersnówek, st. 17, gm. Brańsk, woj. białostockie - patrz: wczesne średniowiecze

KISZEWY, gm. Tuliszków, woj. konińskie, AZP 59-41/38

- dwór

Badania wykopaliskowe, przeprowadzone w dniach od 6 do 9 października przez ekipę Muzeum Okręgowego w Koninie. Kontynuacja wcześniejszych badań (sondaże w 1985 roku, wykopaliska od 1993 roku).

Dwór w Kiszewach położony jest wśród podmokłych łąk na nieznanym wyniesieniu. W pobliżu przepływa rzeczka Pokrzywka, która często zalewa pobliskie łąki i relikty dworu. Najprawdopodobniej uciążliwość jej sąsiedztwa przyczyniła się do jego opuszczenia przez kolejnych właścicieli. Wskazują na to kolejne warstewki zalewowe widoczne na niektórych profilach. Brakuje ponadto warstw, które by jednoznacznie wskazywały na zniszczenie dworu w wyniku spalenia lub innego kataklizmu. Analizując warstwy rozbiórkowe w kilku wykopach dochodzi się do wniosku, że dwór był rozbierany w różnych okresach.

Tegoroczne wykopaliska na terenie dworu miały na celu przede wszystkim zbadanie zagrożonego wysokim stanem rzeki, częściowo już odkrytego w poprzednich latach zachodniego budynku oraz wyjaśnienie czy od strony zachodniej znajduje się most i wjazd.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Muzeum Okręgowym w Koninie.

Badania powinny być kontynuowane.